

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1258/1999

af 17. maj 1999

om finansiering af den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet oprettede ved forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽⁵⁾ Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i det følgende benævnt »fonden«, som udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget; i nævnte forordning opstilledes principperne for finansieringen af den fælles landbrugspolitik;

(2) efter etableringen af enhedsmarkedet består der ensartede prissystemer og en fælles landbrugspolitik, og Fællesskabet skal derfor bære de finansielle følger heraf; efter dette princip, som er indeholdt i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 25, skal restitutioner ved udførsel til tredjelande, interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, specifikke veterinærforanstaltninger som fastlagt i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽⁶⁾ og foranstaltninger til udbredelse af

oplysninger om den fælles landbrugspolitik og visse evalueringsaktioner finansieres af fondens Garantisektion med henblik på en virkeliggørelse af de i traktatens artikel 33, stk. 1, anførte mål;

(3) fondens Udviklingssektion skal finansiere udgifterne til visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i regioner, der har et udviklingsefterslæb, samt fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne;

(4) Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af fonden, og der foregår et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i komitéen for fonden;

(5) ansvaret for kontrollen med udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, påhviler først og fremmest medlemsstaterne, der udpeger bestemte kontorer og organer til at betale udgifterne; medlemsstaterne er ansvarlige for en fuldstændig og effektiv kontrol; Kommissionen, der er ansvarlig for EF-budgettets gennemførelse, skal efterprøve de forhold, hvorunder udbetalingerne og kontrollen er gennemført; Kommissionen må kun finansiere udgifter, når der foreligger den fornødne garanti for, at fællesskabsbestemmelserne er overholdt; inden for et decentraliseret system for forvaltning af EF-udgifter er det væsentligt, at Kommissionen som den institution, der er ansvarlig for finansieringen, får adgang til og mulighed for at foretage enhver form for efterprøvning af forvaltningen af udgifterne, som den anser for nødvendig, og at der er effektiv og fuldstændig åbenhed og gensidig bistand mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

(6) ved regnskabsafslutningen er Kommissionen kun i stand til inden for en rimelig frist at bestemme de samlede udgifter, der kan afholdes over Garantisektionens almindelige regnskab, hvis den har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilstrækkelig og gennemsigtig, og at de udbetalende organer har efterprøvet, om de betalingsansøgninger, de behandler, er lovlige og korrekte; det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne godkender de udbetalende organer; for at sikre ensartethed med hensyn til de normer, der kræves for godkendelse i medlemsstaterne, udarbejder Kommissionen retningslinjer for de kriterier, der skal anvendes; i denne forbindelse bør

(1) EFT C 170 af 4.6.1998, s. 83.

(2) Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(3) EFT C 407 af 28.12.1998, s. 222.

(4) EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

(5) EFT 30 af 20.4.1962, s. 991/62. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 728/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 9).

(6) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Beslutningen er senest ændret ved Rådets beslutning 94/370/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 31).

- der kun finansieres udgifter, der er afholdt af udbetalende organer, som medlemsstaterne har godkendt; med henblik på den nationale kontrols gennemsigtighed, bl.a. med hensyn til procedurerne for betalingsanvisning, udgifternes fastsættelse og betaling, kan det eventuelt være nødvendigt at begrænse antallet af de kontorer og organer, som disse ansvarsområder uddelegeres til, dog under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige regler;
- (7) den decentrale forvaltning af EF-midlerne, navnlig efter reformen af den fælles landbrugspolitik, medfører, at der skal udpeges adskillige udbetalende organer; som følge heraf skal der, når en medlemsstat godkender mere end ét udbetalende organ, etableres et forbindelsesorgan, der skal fremme en ensartet forvaltning af midlerne, sikre forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte udbetalende organer og sørge for, at de af Kommissionen ønskede oplysninger vedrørende flere udbetalende organers transaktioner hurtigt stilles til rådighed;
- (8) de finansielle midler skal tilvejebringes af medlemsstaterne alt efter deres udbetalingsorganers behov, og Kommissionen udbetaler forskud på konteringen af de udgifter, der afholdes af udbetalingsorganerne; i forbindelse med foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør der åbnes mulighed for udbetaling af egentlige forskud på udgifterne til programmets gennemførelse; det vil være hensigtsmæssigt at behandle sådanne forskudsbetalinger efter de finansielle ordninger, der gælder for forskud på konteringen af udgifter, der afholdes i en bestemt referenceperiode;
- (9) der bør træffes to former for beslutninger, den ene om aflæggelse og afslutning af regnskaberne for Garantisektionen og den anden om de følger, herunder finansielle korrektioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen af, om udgifterne er i overensstemmelse med Fællesskabets retsforskrifter;
- (10) undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsforskrifterne, og de beslutninger, der på grundlag heraf træffes om regnskabsafslutningen, er ikke knyttet til gennemførelsen af budgettet i et bestemt regnskabsår; det er nødvendigt at fastsætte en maksimumsperiode, i hvilken der kan drages konsekvenser af resultaterne af undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsforskrifterne; en sådan maksimumsperiode kan dog ikke anvendes for foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne som følge af disses flerårige karakter;
- (11) der skal træffes foranstaltninger for at forhindre og forfølge alle uregelmæssigheder og for at opnå tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uretmæssigt på grund af sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser; det skal fastsættes, hvem der bærer det finansielle ansvar for sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser;
- (12) Fællesskabets udgifter skal kontrolleres nøje; til supplerung af den af medlemsstaterne på eget initiativ gennemførte kontrol, der som hidtil er af den væsentligste betydning, bør det bestemmes, at Kommissionens ansatte skal foretage undersøgelser, og at Kommissionen skal kunne kræve medlemsstaternes bistand;
- (13) der bør i videst muligt omfang drages nytte af edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen; når Kommissionen foretager sin efterprøvning, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og på edb;
- (14) omfanget af Fællesskabets finansiering kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet gennem finansberetninger herom;
- (15) med henblik på at forenkle den økonomiske forvaltning er det hensigtsmæssigt at tilnærme fondens finansieringsperiode til regnskabsåret, som omhandlet i traktatens artikel 272, stk. 1; dette vil kræve et klart billede af de midler, der er disponible ved udgangen af det pågældende regnskabsår; det bør derfor fastsættes, at Kommissionen skal kunne tilpasse fondens finansieringsperiode, hvis der stadig er tilstrækkelige disponible budgetmidler;
- (16) Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; af klarhedshensyn og for at opnå en rationalisering bør der i forbindelse med nye ændringer af nævnte forordning foretages en nyaffattelse af alle bestemmelserne —

(¹) EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/96 (EFT L 125 af 8.6.1996, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — i det følgende benævnt »fonden« — udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Den omfatter to sektioner:

— Garantisektionen.

— Udviklingssektionen

2. Garantisektionen finansierer:

- a) restitutioner ved udførsel til tredjelande
- b) interventioner til regulering af landbrugsmarkederne
- c) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, undtagen fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne
- d) Fællesskabets finansielle støtte til specifikke veterinærforanstaltninger, kontrolforanstaltninger på veterinærområdet og programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme (veterinærforanstaltninger) samt til plantesundhedsforanstaltninger
- e) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik og visse evalueringssktioner for foranstaltninger, der er finansieret af fondens Garantisektion.

3. Udviklingssektionen finansierer foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke er omfattet af stk. 2, litra c).

4. Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra fonden, bæres ikke af fonden.

Artikel 2

1. Restitutioner ved udførsel til tredjelande, som efter Fællesskabets regler ydes inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a).

2. Interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, som efter Fællesskabets regler foretages inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b).

3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nærmere regler for finansieringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 3

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c).

2. Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra e).

3. Oplysningsforanstaltninger og evalueringssktioner, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra e).

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om

a) hvilke kontorer og organer der er godkendt til at betale de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter, i det følgende benævnt »betalingsorganer«

b) hvis mere end ét betalingsorgan godkendes, da hvilket kontor eller organ den overdrager ansvaret for dels at indsamle og sende oplysningerne til Kommissionen, dels at fremme en harmoniseret anvendelse af fællesskabsreglerne, i det følgende benævnt »forbindelsesorganet«.

2. Betalingsorganer er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, der skal

foretages inden for deres respektive områder, yder tilstrækkelig garanti for

- a) at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede og i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling
- b) at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt, og
- c) at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

3. Relevant dokumentation om grundlaget for de foretagne udbetalinger og om gennemførelsen af den foreskrevne administrative og fysiske kontrol skal være til rådighed hos betalingsorganerne. Hvis den relevante dokumentation opbevares hos det organ, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, skal dette tilsende betalingsorganet rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

4. Kun udgifter, der er afholdt af godkendte betalingsorganer, kan finansieres af Fællesskabet.

5. Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af de godkendte betalingsorganer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter afholdes på tilfredsstillende administrative og regnskabsmæssige betingelser.

6. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nedenstående oplysninger om betalingsorganerne:

- a) deres navn og vedtægter
- b) de betingelser med hensyn til administration, regnskabsføring og intern kontrol, hvorunder betalinger i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets regler for den fælles landbrugspolitik foretages
- c) godkendelsesdokumentet.

Kommissionen underrettes omgående om enhver ændring, hvad angår disse oplysninger.

7. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere en eller flere af godkendelsesbetingelserne, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre beta-

lingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen herom.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 5

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 2 og 3 nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af forskud på konteringen af de udgifter, der er afholdt i en referencerperiode.

Forskudsbetalinger til gennemførelse af et program for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne som nævnt i artikel 3, stk. 1, kan godkendes af Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af det pågældende program og anses som udgifter afholdt den første dag i måneden efter beslutningen om godkendelse.

2. Indtil udbetalingen af forskuddene på konteringen af afholdte udgifter finder sted, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sender med regelmæssige mellemrum Kommissionen nedenstående oplysninger vedrørende de godkendte betalingsorganer og forbindelsesorganer for så vidt angår de af Garantisektionen finansierede foranstaltninger:

- a) udgiftsanmeldelser og overslag over de finansielle behov
- b) årsregnskaber med de for deres afslutning nødvendige oplysninger samt en attest om, at de fremsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende den attesting af regnskaberne, der er omhandlet i stk. 1, litra b), vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 7

1. Efter høring af Fondskomiteén vedtager Kommissionen de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede beslutninger.

2. Kommissionen træffer beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte betalingsorganer har afholdt.

Udgifterne i oktober henhører under oktober, hvis de er afholdt mellem den 1. og den 15. oktober, og under november, hvis de er afholdt mellem den 16. og den 31. oktober.

Forskuddene udbetales til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

Der kan udbetales supplerende forskud, og Fondskomiteén skal i så fald underrettes herom ved den følgende høring.

3. Kommissionen afslutter inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår betalingsorganernes regnskaber på grundlag af de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b).

I beslutningen om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de indsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Beslutningen foregriber ikke vedtagelsen af en senere beslutning efter stk. 4.

4. Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

a) udgifter som omhandlet i artikel 2, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning

b) udgifter til en foranstaltning eller aktion som omhandlet i artikel 3, med hensyn til hvilken der er foretaget endelig udbetaling mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

Femte afsnit finder dog ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser, der skal drages

a) af uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2

b) på grund af statsstøtte eller overtrædelser, som de i traktatens artikel 88 og 226 omhandlede procedurer er indledt for.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13. Bestemmelserne skal bl.a. vedrøre behandlingen af forskudsbetalinger som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, jf. stk. 2, 3 og 4, samt procedurerne for de i nævnte stykker omhandlede beslutninger.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de fornødne foranstaltninger for

a) at sikre sig, at de af fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde

b) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder

c) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå, navnlig om forløbet af sager vedrørende administrativ eller retslig forfølgning.

2. Tilbagebetales de nævnte beløb ikke fuldt ud, bærer Fællesskabet de finansielle følger af uregelmæssighederne eller forsømmelserne; dette gælder dog ikke for uregelmæssigheder eller forsømmelser, som medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for.

De tilbagebetalte beløb indbetales til de godkendte betalingsorganer, der trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af fonden. Renter af tilbagebetalte eller for sent indbetalte beløb indbetales til fonden.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige for fondens funktion, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette eventuelle kontrolforanstaltninger, herunder undersøgelser på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at gennemføre som led i forvaltningen af fællesskabsfinansieringen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har udstedt med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for fonden.

2. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne har gennemført i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 248 og enhver kontrol, der er gennemført på grundlag af traktatens artikel 279, litra c), skal de tjenestemænd, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage kontrol på stedet, have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af fonden finansierede udgifter, herunder oplysninger, der er registreret eller opbevares på edb.

De kan især undersøge

a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Fællesskabets regler

b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af fonden finansierede foranstaltninger

c) hvorledes de af fonden finansierede foranstaltninger gennemføres og kontrolleres.

Kommissionen underretter rettidigt før undersøgelsen den medlemsstat, der berøres af undersøgelsen, eller på hvis område den finder sted. Funktionærer fra den pågældende medlemsstat kan deltage i revisionen.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats indforståelse gennemfører denne medlemsstats kompetente myndigheder revisioner eller undersøgelser med hensyn til foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Kommissionens ansatte kan også deltage i disse revisioner eller undersøgelser.

For at gøre undersøgelserne mere effektive kan Kommissionen med de pågældende medlemsstats indforståelse lade disse medlemsstats administrative myndigheder deltage i bestemte revisioner eller undersøgelser.

3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 10

Hvert år inden den 1. juli aflægger Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet en finansberetning om fondens administration i det forløbne regnskabsår og især beretning om udviklingen i omfanget og arten af fondens udgifter samt om betingelserne for gennemførelsen af fællesskabsfinansieringen.

Artikel 11

Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — herefter benævnt »Fondskomitéen« — bistår i overensstemmelse med artikel 12-15 Kommissionen med administrationen af fonden.

Artikel 12

Fondskomitéen sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen. Hver medlems-

stat er repræsenteret i Fondskomiteén ved højst fem embedsmænd.

Formanden for Fondskomiteén er en repræsentant for Kommissionen.

Artikel 13

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for Fondskomiteén enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteén et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteén afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komiteén tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse.

b) Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Fondskomiteéns udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde:

— kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i indtil én måned efter meddelelsen

— kan Rådet inden for den i første led nævnte frist med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

Artikel 14

1. Fondskomiteén hører:

a) i alle tilfælde, hvor høring af komiteén er foreskrevet

b) angående den skønmæssige fastsættelse af de fondsmidler, som kræves optaget i Kommissionens budgetoverslag for det kommende budgetår og i givet fald i overslag vedrørende tillægsbudgetter

c) om udkast til de beretninger om fonden, der skal forelægges Rådet.

2. Fondskomiteén kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Fondskomiteén underrettes regelmæssigt om fondens virksomhed.

Artikel 15

Fondskomiteéns møder indkaldes af formanden.

Fondskomiteéns sekretariatsfunktioner varetages af Kommissionen.

Fondskomiteén fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 16

1. Forordning (EØF) nr. 729/70 ophæves.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 17

Artikel 15, stk. 3, og artikel 40 i Rådets beslutning 90/424/EØF udgår.

Artikel 18

De foranstaltninger, der er fornødne for at lette overgangen fra ordningen ifølge forordning (EØF) nr. 729/70 til ordningen ifølge nærværende forordning, vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 19

Kommissionen kan lade første punktum i artikel 7, stk. 2, andet afsnit, udgå i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, hvis de budgetmidler, der er bevil-

get til fondens Garantisektion, og som er til rådighed ved udgangen af et givet regnskabsår, gør det muligt for fonden at finansiere yderligere udgifter i forbindelse med dette bortfald for det pågældende regnskabsår. Hvis Kommissionen bruger denne beføjelse, kan den i overensstemmelse med samme procedure udsætte startdatoen for betaling af disse foranstaltninger, der begynder mellem den 16. til og med den 31. oktober, indtil den 1. november.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for udgifter, der afholdes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG

KORREKTIONSTABEL

Forordning (EØF) nr. 729/70	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 1, litra a), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 1, litra a), tredje afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, litra b), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, litra b), andet afsnit	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4, stk. 5, første punktum	Artikel 5, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 5, andet punktum	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 4, stk. 8, og artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, litra a)	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 2, litra b)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 5, stk. 2, litra c)	Artikel 7, stk. 4
Artikel 5a	—
Artikel 6	—
Artikel 6a	—
Artikel 6b	—
Artikel 6c	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11

Forordning (EØF) nr. 729/70	Nærværende forordning
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—